

Хаджи Димитър поиска сам той да отиде в Сливен, за последен път да види майка си и да ѝ каже "Сбогом майко!". Ний му казахме ще ни намери на "Добрув рът", срещу Иванчова долап. След това натурияхме на момчетата все турски имена. Назовахме се на турски тъй: На Хаджи Димитра – Помак Али.

П.Хитов. Из "Как станах хайдутин". С., 1982, с. 85, 93, 96, 98, 103, 105.

2.

ПИСМО НА ХАДЖИ ДИМИТЪР ДО ПАНАЙОТ ХИТОВ

Господин Панайот Хитов в Белград.

Длъжността, която ма подбуди да ви пиша наистина, е суца длъжност на всякий сводолюбив българин, с искренността която ви пиша, и от дълбочината на сърцето ми, надея са, че ще приемнете поздравлението ми, което вам прилично отдавам.

Преди няколко време бех ви писал едно писмо, но целта не беше частна само и ви писах за нещо си, а вие сте казали, че неможети на мене да са отговорите на този въпрос нищо и че е излишно, за да си дадете мнението на мене и на другото (а не) като на мене, а на кого?

Кого ли трябва да обичаме? На кого ли трябва да са окайми, да са питами? Най-паче кога ли трябва да се споразумейми за нашата работа? Нали пак помежду си и помежду нашите братя; кого ли боли нашата рана; когато ний помежду си не са потрудим да си намерим лекът?

Не са ли сустно трудовете досега, ако останем и сега тъй хроми и хладнокръние, за да се въкоренява